

Paa Sverigesrejse — via Dragør.

**En Rute, som altfor faa Københavnerne kender. — Fra Land-
liggerbyen paa Amagers Sydspids til Fabriks- og Fiskerbyen
paa den anden Side Sundet.**

Malmø er efterhaanden ved at blive en Slags Forstad til København, og Hovedstadens Befolkning gæster i stort Tal den smukke Naboby hinsidan. Men det er saa godt som altid over enten Havnegade eller Frihavnen. Kun de færreste har opdaget, at der eksisterer en tredje Malmø-Overfart — nemlig Dragør-Limhamn. Man kan indvende, at der er Pokkers langt fra Storbyens Indre til Dragør — og det er der naturligvis et og andet om. Paa den anden Side faar man lidt af Amagers Lyksaligheder at se ved samme Lejlighed, rent bortset fra, at det altid er mor-

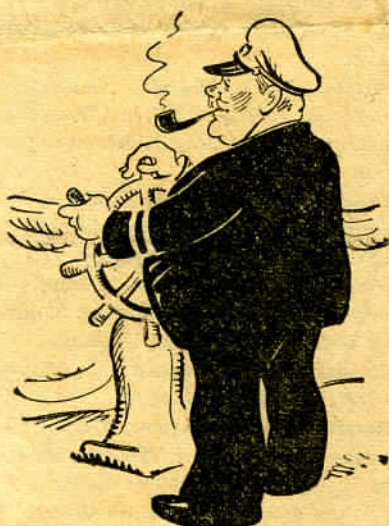
forbi Havnemolen og vender Næsen direkte mod Øst — mod Limhamn, hvis høje, karakteristiske Fabriksskorstene ligger gemt et Sted derude i Gusen fra Tordenbygerne.

Med visse Mellemrum lyder en Sirene til højre for Færgen hui—hui — det er Nordre Røse Fyrskib, der lader sin advarende Stemme høre i Tyknin-gen. Passagererne fordeler sig nogle kravler ned i den lille Restauration for at faa en Kop varm Kaffe eller en kold Pilsner, andre søger ned i Færgens Salon, hvor de seks Campister har faaet en Rejse-Grammofon i Gang. Atter andre sætter sig til Hvile paa Agterdækkets Bænke under det store Solsejl, som dog ogsaa kan agere Paraply, naar det er nødvendigt.

Paa Broen hos Kaptajn Petersen.

Vi entrer op ad Hønsstigen til Kaptajn Petersen, der sindigt drejer paa Rattet og sørger for at holde Kursen, .. Se Saltholm der til venstre, siger Skipperen, De kan vist lige skimte Kystlinjen i klart Vejr ligger der hver Dag et halvt Hundrede vilde Svaner lige ret ud for Sydkysten.... Kan De saa høre den Tuden fra venstre, det er Drogdens Fyrskib, der har sat Sirenen i Gang Næ, her er s'gu hverken Koste eller andre Sømærker, jeg følger mit Kompas, og der kommer kun sjældent store Skibe paa tværs af Ruten, de gaar allesammen gennem Flinterende og generer ikke os Hvornaar man kan se Skorstenene i Limhamn? — tja — i Dag bliver det næppe, før vi omtrent er ved at lægge til i Limhamns södra Hamn »Hun« er lidt taaget i Dag Men vi finder nok over alligevel!

Den svenske Kyst ligger stadig gemt bag blygraa Tordenskyer, det er, som om hele Kystlinjen var slettet ud med et kæmpemæssigt Stykke Viskelæder, og først efter en Times Sejlads dukker Limhamns berømte, altid rygende Skorstene ud af den tykke Luft. Samtidig



Kaptajn Petersen paa Broen.

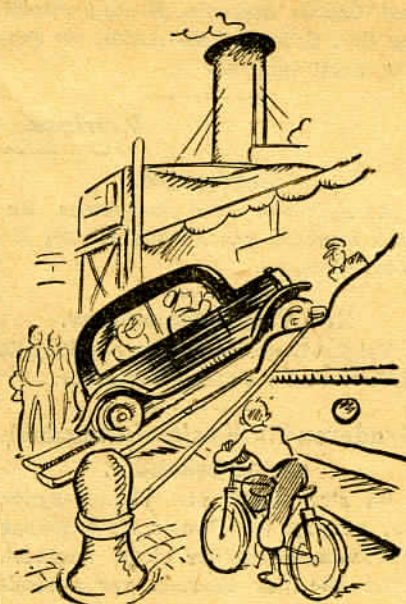
somt at prøve noget nyt! Dragør Havn er den rene Idyl. Det eneste Dampskib, som findes langs de frønnede Moler, er »Dragør« — Færgen, som ligger skinnende og hvidmalet og venter paa at blive opdaget! Det er ikke en af de store lebendige Luksusfærger, som med Torpedobaadsfart kløver Sundets Bølger, men et lille, hyggeligt Skib, som i sin Ungdom sejlede med Post og Passagerer mellem Esbjerg og Fanø.

Kaptajnen støver af!

»Dragør« er ingen Væddeløber, og Mandskabet ikke Paradefigurer. Skibets Fører, den gamle Amager, Kaptajn Petersen, har smidt Frakken, og med en Klud i Haanden aftørre han i egen høje Person de sidste Rester af en Tordenbyge fra Lønningen, Skylighter og Bænke — alt mens han damper muntert paa en Cigar og veksler Bemærkninger med en halv Snes Børn i Land Kommer der mon Passagerer i Dag? Det har regnet som en Syndflod, og Tordenbygerne hænger lavt over Sundet. Jo — der kommer saamænd et Ægtepar — de har Aftensmaden med, og de følges af en svensk Familie, som har været paa Indkøb i Dragør. Saa kommer seks unge Mennesker med Cyklerne omdannet til Lastbiler. Telte, Primusapparater og Kogegrej er stablet op, saa man skulde tro, det vilde falde af ved den mindste Rysten. De haler Cyklerne indenbords og skotter ængsteligt op efter Regnskyerne og saa kommer der en Bil — A et eller andet — den skal ogsaa med. Kaptajnen og hans højre Haand, den purunge Styrmand og Billettør, lægger personlig Sliskeplan-kerne ud, og med et Par bløde Bump kanter Vognen sig ind paa Dækket og falder til Hvile mellem Lønningen og Nedgangen til den lille Restauration.

Mens Styrmanden ringer tredje Gang, forsvinder Kapt. Petersen for atter at komme til Syne, iført en flot sort Frakke med et Par brede Guldsnore om Ærmet.

Han tænder sin Pibe og tramper op ad den smalle Leider til Kommandobroen, og efter at have kastet et orienterende Falkeblik ud over Havnepladsen kimer han paa Maskintelegrafens. »Dragør« svinger bort fra Kajen, mens en halv Snes Landliggere og den gamle Toldkontrolør vinker Farvel. Med hamrende Stempler tøffer Færgen ud



En Bil kører ombord.

dukker hele Kystlinjen op med skarpe Konturer af Huse og Fabriker. Passagererne dukker frem fra deres Skjulesteder og gør sig klar til Afgang.

Næppe har »Dragør« rørt Kajen, før Kaptajn Petersen er nede fra Broen, og sammen med Styrmanden hiver han selv Landgangen ind.

Rejsen er endt, Kaptajnen gaar ned til et lille Hvil inden Tilbagereisen, og de, der var med, skynder sig til »Linie fyras Hälplats« for at komme ind til Malmø, hvis man da ikke foretrækker en Spadseretur langs Limhamns smukke Strandvej, hvor der er Anlæg, Masser af Bænke og smaa hyggelige »Trädgårde« med Servering. Limhamn-Kysten med den store Badeanstalt har ikke hidtil været kendt af Københavnerne — nu begynder det at hjælpe!

Dirk.